

ת"פ (ראשון לציון) 26386-05-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 26386-05-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אבי וסטרמן

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

פלוני

הנאשם

ב"כ המאשימה -

ב"כ הנאשם - עו"ד דימיטרי ברנשטיין

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. ביום 18.6.24 הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 7.5.21 שהה הנאשם בבית בו התגורר יחד עם אביו, אמו, אשתו וילדיו, כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול; הנאשם דרש מאביו סיגריות, ומשלא קיבל את מבוקשו הכה את האב באגרוף לפיו וגרם לו לפצע מדמם בשפה.

2. על יסוד הסכמת הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן פירט את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, בן 48, יליד אוקראינה אשר עלה לארץ בגיל 18, והינו חירש מלידה. הנאשם התגרש לאחר שנות נישואין ארוכות, והוא אב לשני ילדים.

שירות המבחן עמד על העובדה כי לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות בתחומי האלימות, אלימות זוגית ורכוש בגין ריצה עונשי מאסר בפועל, ועל דפוסי שימוש אינטנסיביים באלכוהול מגיל צעיר,

אשר לדבריו הפסיק בכוחות עצמו לפני כארבע שנים. בהתייחס לעבירה נטה הנאשם לצמצם את דפוסיו הפוגעניים ולהשליך את אובדן השליטה על דפוס צריכת אלכוהול בלבד.

על בסיס הליך האבחון הנוכחי והיכרות עם הנאשם מאבחונים קודמים, התרשם שירות המבחן מנאשם אשר ניהל מגיל צעיר אורח חיים התמכרותי ועברייני, כשנראה שמדובר בדפוסים מופנמים; שירות המבחן העריך כי ברקע לביצוע העבירה הרגלי צריכת אלכוהול קבועים בעלי אופי התמכרותי, התמודדותו של הנאשם עם נכותו, תפקודו ומאפייני האישיותיים, אימפולסיביות וקושי משמעותי בויסות דחפים תוקפניים. כן עמד על היעדר הרתעה מסנקציות עונשיות קודמות, ושליטת רצון להיעזר בגורם מקצועי על מנת לבחון את דפוס השימוש באלכוהול לאורך השנים. מנגד, צוין כי הנאשם שמר על יציבות תעסוקתית בשנה האחרונה, מאז ביצוע העבירה לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, נראה כי הוא מתמקד כיום ברצון לתפקוד חיובי, ודיווחו כי הצליח להפסיק צריכת האלכוהול בכוחות עצמו.

לנוכח כל אלה העריך שירות המבחן כי לא פחת הסיכון למעורבות חוזרת בביצוע עבירות דומות בטווח הרחוק, וכי קיים סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות, שחומרתן עשויה להיות גבוהה. על רקע קשייו של הנאשם להכיר בצורך בקבלת עזרה מקצועית, לא ראה שירות המבחן פתח להתערבות טיפולית מטעמו, ולא בא בהמלצה לצו מבחן.

ראיות לעונש

4. **המאשימה** הגישה את גליון הרישום הפלילי של הנאשם אשר סומן טל/1, וכן את גזר הדין האחרון שניתן בעניינו וסומן טל/2.

מטעם הנאשם העידו אביו וגרושתו. **אביו** של הנאשם מסר כי הנאשם מתפקד כיום באופן טוב ותקין, אינו שותה, רגוע ועובד בעבודה מסודרת. עוד מסר כי הנאשם אינו מתגורר עמו עוד, אולם הם מדברים ונפגשים זה עם זה. **גרושתו** של הנאשם העידה כי מזה 4 שנים לא נוגע הנאשם בשתייה, הוא עובד, תומך בה ובמשפחתו ומסייע להם. כמו כן, ניכר השינוי החיובי שחל בו, והם מצויים ביחסים טובים מאד.

טיעוני הצדדים לעונש

5. **ב"כ המאשימה** טענה כי מדובר באלימות בה נקט הנאשם על רקע של מה בכך, תוך גרימת פצע מדמם בשפה לאביו של הנאשם, יליד שנת 1953, אשר איפשר לנאשם להתגורר בביתו. כן עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו, ועל העובדה כי ברקע המעשים שימוש באלכוהול. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר תוך שהפנתה לפסיקה מבחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, עמדה על העובדה כי הנאשם שלל צורך להסתייע בשירות המבחן, על הרגלי צריכת אלכוהול שעמדו בבסיס ביצוע העבירה, ועל הערכת

שירות המבחן במה שנוגע לסיכון הגבוה הנשקף מן הנאשם גם בחלוף 4 שנים ממועד ביצוע העבירה. כמו כן, מדובר בנאשם אשר לחובתו 16 הרשעות קודמות, חלק ניכר מהן בעבירות אלימות, ולחובתו מאסר מותנה בר הפעלה בן חמישה חודשים. מדובר בנאשם אשר מאסרים בפועל שריצה לא הרגיעו אותו, וכך גם מאסר מותנה אשר תלוי ועומד נגדו. בנסיבות אלה, הגם שמדובר בנאשם שהודה וחסך בזמן שיפוטי וכן בצורך להעיד את המתלונן, ועל אף הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה ועמדת המתלונן כפי שהובאה במסגרת הדיון, עותרת המאשימה להטיל על הנאשם עונש בן 16 חודשי מאסר בפועל הכוללים את הפעלת התנאי, וכן מאסר מותנה וקנס.

6. **ב"כ הנאשם** איבחן לחומרה את הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה מעניינו של הנאשם, בו מדובר באירוע בודד, קצר ולא מתוכנן, וברף לא גבוה של אלימות. על רקע העובדה כי מדובר בעבירה מסוג עוון, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות.

לדברי ב"כ הנאשם מדובר בנאשם שהשתקם בכוחות עצמו, יצא מן הבית, ואינו צורך אלכוהול מזה תקופה משמעותית מאד, עובד בעבודה קבועה ותומך בבני משפחתו. כמו כן, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים מאז ביצוע העבירה הנדונה. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו, וחלפה כשנה ממועד ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום. הנאשם לא השתלב בטיפול לנוכח היעדר מסגרות אשר יכולות לקבל חירשים-אילמים. לדברי הנאשם, הוא היה מוכן לכל טיפול שיתקיים באמצעות מתורגמן. לנוכח מצבו אין מקום לגזור עליו מאסר בבית הכלא, אשר יפגע גם בבני משפחתו בהם הוא תומך. כמו כן, לא ברורה הערכת שירות המבחן לגבי המסוכנות הנשקפת ממנו. לנוכח שיקומו של הנאשם, יש לשקול בחיוב את הארכת המאסר המותנה, ואם לא תתקבל בקשה זו והמאסר יופעל, יש להטיל על הנאשם מאסר נוסף קצר שירוצה בחופף, כאשר העונש ירוצה בעבודות שירות.

7. **הנאשם**, בדבריו לעונש, ציין כי לפני ארבע שנים ערך שינוי בחייו, הוא עובד מלילה עד בוקר, שכר דירה, שילם את חובותיו ואינו נוגע עוד בשתיה. כמו כן, הנאשם מסייע לבני משפחתו - בתו וגרושתו - בין היתר בהסעתם לצרכים שונים. הנאשם לא אמר לשירות המבחן כי אינו רוצה בטיפול, אלא כי אינו מוכן לטיפול בלא תרגום, ונאמר לו כי הדבר אינו אפשרי. כמו כן, אם יגזר עליו מאסר בין כתלי הכלא, הוא חושש שמצבו יתדרדר.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית בהתאם לעקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג לחוק העונשין).

9. כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול, תקף הנאשם את אביו, בבית בו התגוררו, וזאת לאחר שהאב

לא נענה לדרישת הנאשם כי יתן לו סיגוריות; על רקע של מה בכך הכה הנאשם את אביו באגרוף לפניו, וגרם לו לפצע מדמם בשפתו. במעשיו, פגע הנאשם בבטחונו ובשלמות גופו של אביו, בתוך ביתו. העובדה כי המעשים בוצעו על רקע שימוש באלכוהול מקנה להם נופך נוסף של חומרה.

10. בתי המשפט עמדו, בהחלטות רבות, על חומרתן של עבירות האלימות והחשיבות שבמתן מענה ראוי לביטוייה השונים; כך בעפ"ג 22342-02-23 (ב"ש) **ועקנין נ' מדינת ישראל** (19.4.23):

"האלימות היא רעה חולה, הבאה לביטוי במישורי החיים השונים, בתוך המשפחה, בין שכנים, על הכביש, ובאינטראקציות שונות בין זרים. היא פוגעת בקרבנות הישירים שלה ובחברה בכללה. משפיעה על תחושת הביטחון ויוצרת אווירה ציבורית עכורה. המלחמה בה היא מלחמה על מראית פני החברה ואיכות חייה. ובהתאם לכך ההתייחסות העקרונית אליה היא של רצינות וחומרה, המבטאות שאט נפש והוקעה של החברה כלפי התופעה".

11. מנעד הענישה בעבירות אלימות הינו רחב, ומותנה בטיב המעשה, חומרת האלימות ותוצאותיה, מספר הנפגעים ומכלול נסיבות העניין. עיון בפסיקה שעסקה בעבירה הנדונה מלמד על קביעת מתחמי ענישה הכוללים מאסרים לא ממושכים, שתחילתם בתקופה המאפשרת ריצוי בדרך של עבודות שירות:

א. ת"פ (ראשל"צ) 57590-09-23 **מדינת ישראל נ' גטו** (16.5.24): הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת אמו תוך גרימת חבלה של ממש; הנאשם אחז בחוזקה בצווארה של אמו עד שנפלה לרצפה; אז הכה בפניה ואחז בצווארה שוב וכתוצאה מכך ניגר דם מאפה. בעקבות מעשיו של הנאשם נגרמה לאמו חבלה בדמות סימן כחול מתחת לעינה. המעשים בוצעו על רקע שימוש באלכוהול. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 8 ל- 15 חודשי מאסר**, וגזר מאסר בן 9 חודשים.

ב. ת"פ (ב"ש) 60328-05-22 **מדינת ישראל נ' אבו מור** (5.12.22): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש. הנאשם ביקש מאביו כספים, ומשזה אמר כי אין לו כספים לתת לו, תקף את אביו בכך שדחף אותו באמצעות ידיו וכתוצאה מכך נפל האב ארצה על גבו וראשו נחבט במדרגות שבבית. בעוד האב שרוע על הרצפה, הנאשם עזב את הבית. כתוצאה מהמתואר לעיל נגרמו לאביו של הנאשם חבלות של ממש בדמות מכאוב בגבו, בראשו ובצווארו. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר**, ולנוכח עברו הפלילי הטיל על הנאשם עונש של 11 חודשי מאסר בפועל.

ג. עפ"ג (ב"ש) 64561-12-21 **גילקרום נ' מדינת ישראל** (15.6.22): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שתקף אדם על רקע ויכוח במרכול, כאשר נגח

בראשו ובעט בגופו מספר פעמים; למתלון נגרמה חבלה בדמות פצע פתוח עמוק במצח. נקבע **מתחם ענישה הנע בין מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. נגזר עונש של 5 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי למתלון. במסגרת הערעור הומר העונש במאסר למשך 9 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות.

ד. ת"פ (נת') 10477-01-23 **מדינת ישראל נ' יאנקו** (3.7.24): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף את שכנו, על רקע סכסוך ביניהם, כאשר דחף אותו, ולאחר שהאחרון נפל על מכסה המנוע של מכוניתו, נתן הנאשם מכת אגרוף בפניו של המתלון והפילו ארצה. למתלון נגרמו בין היתר המטומות סביב ארובת העין, שברים בעצמות האף וחבלה בצלע. **בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל- 16 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי.

ה. ת"פ (ראשל"צ) 11585-08-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.11.24): הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע סכסוך כספי בין הנאשם לבין המתלון, בהיותם שותפים עסקיים, הגיע הנאשם למשרדו של המתלון, שלף אלה והחל להכות את המתלון ברגלו מספר פעמים עד שהאלה נשברה. כתוצאה מכך נגרמו למתלון סימנים ושטפי דם ברגלו. **בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל**. תוך סטייה ממתחם הענישה מטעמי שיקום, הוטלו על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות, צו מבחן, מאסר מותנה וקנס.

12. מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם לפיה שני פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה (רע"פ 4473/24 ות"פ 36448-02-17) עסקו במקרים חמורים יותר - בין מבחינת נסיבותיהם ובין מבחינת טיב העבירה; עם זאת, אין בידי לקבל את עמדת ההגנה לפיה יש לקבוע בענייננו מתחם שתחתיתו מאסר מותנה. אכן, כפי שציין ב"כ הנאשם, מדובר באירוע בודד, קצר, וללא תכנון מוקדם; עם זאת, איני סבור כי אירוע אלים בו תקף הנאשם את אביו במכת אגרוף לפניו, תוך שגרם לו חבלה, ראוי שיוביל לענישה שאין בה רכיב ממשי של מאסר, אף אם לתקופה המאפשרת - כעקרון - ריצוי בעבודות שירות.

13. סיכומי של דבר, על רקע הפסיקה הנוהגת, הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם ונסיבות ביצוע העבירות, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין מאסר בפועל בן 12 חודשים**.

גזירת העונש

14. במסגרת בחינת הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שמדובר בנאשם אשר הודה, נטל אחריות על מעשיו, ובכך חסך את הצורך בהעדת המתלון וכן הביא לחסכון בזמן שיפוטי. כמו כן הובאו מטעמו עדים לעונש - אביו (המתלון) וגרושתו, אשר העידו על תמורות חיוביות שחלו בחייו מאז האירוע: הן במה שנוגע לתפקודו בתוך המשפחה, הן בהתייחס

לתפקודו התעסוקתי, והן בנוגע להפסקת השימוש באלכוהול. גם עדויות אלה תעמודנה לזכותו.
15. לעמדת ההגנה בדבר שינוי דרכיו של הנאשם תימוכין מסויימים - הן בתסקיר שירות המבחן בו צוין כי הנאשם מחזיק בעבודה קבועה מזה כשנה; והן בטענה, עליה לא חלקה המאשימה, לפיה מאז ביצוע העבירה דן, קרי - מזה כארבע שנים, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. על רקע העובדה כי עברו הפלילי של הנאשם - עליו אעמוד להלן - כולל הרשעות בעבירות שבוצעו ברצף יחסי לאורך השנים, יש בכך כדי ללמד על התמתנות במעורבותו הפלילית בשנים האחרונות.

16. מנגד, עברו הפלילי של הנאשם - מכביד, וכולל 16 הרשעות קודמות מן השנים 2001 - 2019 (טל/1); מדובר בהרשעות אשר רובן הגדול בעבירות אלימות, בגין נדון למאסרים רבים; בגין הרשעתו האחרונה של הנאשם, בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג (טל/2), נדון לעונש בן 10 חודשי מאסר (כולל הפעלת תנאי), וכן לעונש מאסר מותנה בן חמישה חודשים בגין עבירות אלימות. בעונש המאסר המותנה, וכן בעונשי המאסר שריצה הנאשם בעברו, לא היה כדי להרתיעו מביצוע העבירה בתיק זה.

17. גם האמור בתסקיר שירות המבחן אינו פועל לזכותו של הנאשם; התסקיר מלמד על נאשם אשר בבסיס העבירה אותה ביצע קיימים דפוסי צריכת אלכוהול קבועים, והוא אינו מעוניין להיעזר בגורם מקצועי-טיפולי על מנת לבחון אותם; לטענת ב"כ הנאשם, לפיה היה מעוניין הנאשם להשתלב בהליך טיפולי המותאם לחרשים אילמים אולם בהיעדר מסגרת כזו לא ניתן היה לשלבו בטיפול, אין כל בסיס או תימוכין בתסקיר, בו צוין במפורש כי הנאשם סבור כי יצליח לשמר את מצבו הנוכחי בכוחות עצמו.

עוד צוין בתסקיר כי הנאשם מתאפיין בהיעדר הרתעה מסנקציות עונשיות קודמות שהוטלו עליו, וכן בקשיי ויסות ודפוסים אימפולסיביים - אשר מודעותו לגביהם מוגבלת. על רקע האמור לעיל העריך שירות המבחן את הסיכון הצפוי מן הנאשם לביצוע עבירות כגבוה, ואת חומרתן הצפויה של עבירות אלה כגבוהה. מקובלת עלי עמדת המאשימה כי הערכה זו בולטת בחומרתה על רקע העובדה כי ניתנה פרק זמן ארוך, בן ארבע שנים, לאחר ביצוע העבירה דן.

18. יוזכר כי גם במסגרת ההליך הקודם בו נדון הנאשם (טל/2) נטענה הטענה כי יש להקל עמו על רקע העובדה כי לא נמצא עבורו פתרון שיקומי לנוכח נכותו; בעניין זה קבע בית המשפט כי **"הנאשם אינו יכול לפעול באלימות ולהטיל אימה על בני משפחתו, לחזור ולטעון טענה זו בכל פעם שהוא מבצע עבירות ונעצר, ולצפות כי בית המשפט ישוב פעם אחר פעם להקל בעונשו, אלא עליו לפנות מיד עם שחרורו ממאסר על מנת לקבל טיפול בהתמכרותו"**. למרבה הצער, דברים אלה נכונים גם לגבי התיק דן. במסגרת דבריו לעונש בתיק הקודם אמר הנאשם כי לאחר שחרורו ממאסר הוא מעוניין לפנות ללשכת הרווחה ולקבל טיפול; אולם הנאשם לא עשה כן, והתוצאה העגומה בתיק שלפנינו.

בנסיבות אלה, ברי כי עונשו של הנאשם צריך לכלול ממד ממשי של הרתעה.

19. במכלול הנסיבות שפורטו לעיל, ימוקם עונשו של הנאשם בחלקו המרכזי של מתחם הענישה.
20. אין בידי לקבל את עתירת ב"כ הנאשם להורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, וזאת לאור דרך שיקומית שעשה, לפי הטענה.

הכלל בעניין זה נקבע בסעיף 55(א) לחוק העונשין, לפיו **"מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי"**;

חריג לכלל זה נקבע בסעיף 56(א) לפיו "בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

21. כפי שנקבע בסעיף 56(א) לחוק, תנאי להארכת מאסר מותנה הוא כי בית המשפט שהרשיע את הנאשם בגין עבירה נוספת לא גזר עליו בגין אותה עבירה עונש מאסר; תנאי זה אינו מתקיים בעניינו של הנאשם, על רקע מתחם הענישה שקבעתי בעניינו, ובהיעדר כל טענה (או הצדקה) לסטייה ממנו.

בנסיבות אלה, כלל אין צורך לדון בטענות הנוגעות לטעמים בעטיים יש להורות על הארכת תקופת התנאי (רע"פ 1864/22 עדוי נ' מדינת ישראל (6.4.22), פסקה 10). מכל מקום, ולמעלה מן הצורך, יצוין כי לא הובאו טעמים שיש בהם לשכנע כי "בנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי"; בהיעדר רצונו של הנאשם בטיפול כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, אין די בטענתו כי הוא מצליח להימנע מצריכת אלכוהול - אף אם נתמכה בעדויות בני משפחתו - כדי לבסס טעמים המצדיקים חריגה מהוראת סעיף 55(א).

22. אשר על כן, לא מתקיימות בעניינו של הנאשם הנסיבות המצדיקות הארכת המאסר המותנה, והוא יופעל בחופף ובמצטבר למאסר בפועל שייגזר עליו בגין הרשעתו בתיק זה. אקדים ואומר כי מצאתי להורות על חפיפה משמעותית בין העונשים; זאת, תוך מתן משקל למשך הזמן - למעלה מארבע שנים - שחלף מאז ביצוע העבירה, העובדה כי לא נפתחו נגד הנאשם מאז תיקים נוספים, וכן עדויותיהם של אביו וגרושתו. כמו כן נתתי בענין זה משקל לנכותו של הנאשם, בעטיה תקשה עליו תקופת מאסרו ביחס לנאשמים אחרים.

23. בטרם סיום אבהיר כי הגם שתוצאת גזר הדין תהא תקופת מאסר אשר משכה מאפשר - כעקרון - ריצוי בעבודות שירות, על הנאשם יוטל עונש לריצוי מאחורי סורג ובריח; כפי שנקבע בפסיקה, ריצוי עונש בדרך של עבודות שירות אינה בגדר זכות המוקנית לנאשם, אלא בגדר פריבילגיה המוענקת לו; זאת, כאשר הדבר עולה בקנה אחד עם מטרות הענישה, אשר ניתן להשיג בדרך מועילה יותר לחברה ופוגענית פחות לעברין (רע"פ 5556/24 קרוואני נ' מדינת ישראל (9.7.24), פסקה 13; רע"פ 2052/23 פלוני נ' מדינת ישראל (4.4.23), פסקה 15). בעניינו של הנאשם, לנוכח עקרון ההלימה והצורך בענישה מרתיעה, לא יהיה בענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות כדי לעלות בקנה אחד עם מטרות הענישה, מן הטעמים שפורטו לעיל, ועל כן יידון למאסר בין כתלי הכלא.

מכל המקובץ לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 5 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (שלום-ראשל"צ) 12898-05-19 מיום 18.7.19 בחופף ובמצטבר למאסר בפועל.

סה"כ ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים. הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים. הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

צו כללי לטיפול מוצגים, על פי כל דין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, במעמד הצדדים.